

Ve dnech 6 – 10.7.2010 se uskutečnilo již čtvrté mládežnické setkání oddílu stolního tenisu Sokola Stochov Honice a TTC Schwarzenholz v rámci spolupráce a přátelství mezi městy Stochov a Saarwellingen. Tentokrát na pozvání našich přátel jsme se vydali se čtyřmi automobily na návštěvu do Schwarzenholzu. Skupinu tvořili řidiči a 13 dětí ve věku 10 až 15 let z našich oddílů.

Náročnou cestu ve slunečném počasí zvládli všichni, nicméně po 680 ujetých kilometrech každý uvítal občerstvení, které pro nás bylo připraveno na uvítání. Ubytování jsme byli v místní sportovní hale. Lehátka a lůžkoviny propůjčil na dobu našeho pobytu místní červený kříž. Večeře příjezdového dne byla připravena přímo v hale, stejně tak všechny snídaně.

Program prvního dne započal návštěvou římských vykopávek a současně muzea ve městě Homburg, přímo na místě naleziště doby dávno minulé, kde na původních základech archeologové a stavitelé obnovují město, jsme také pobívali. Po dálnici jsme se pak přesunuli na hranice Lucemburska, kde jsme po malém nákupu a jízdě zpět navštívili římskou vilu Borg, kde se rovněž postupně odkrývají zbytky domů a opevnění z římské doby. Zde prozatím byla na starých základech postavena vila, kdysi majetného člověka, včetně kuchyně s vybavením jako za starých časů, či chloubou těchto obydlí, kterou byly lázně. Spousta nalezených předmětů ať už vyrobených z hlíny či kovu jsou vystaveny ve velkém sále po obvodu této vily. Na mapě jsme pak mohli vidět jakou skutečnou rozlohu mělo toto opevněné město. Sondy ukázaly, že k oživení spící minulosti bude třeba porazit kus lesa, pod jehož kořeny je zatím ukrytá. Společná večeře byla pro nás připravena v Saarwellingenu v klubovně červeného kříže. Italské placky z cibulového těsta na několik způsobů a sledování fotbalového zápasu s pomocí projekce nám vyplnily dnešní večer. Pomáhali jsme fandit domácím k postupu do finále na fotbalovém MS. Efektivní zůstaly ale jen ty výborné placky. Kuchař za ně sklídl potlesk.

Druhý den po snídani jsme vyrazili do místní průmyslové zóny, kde byla dopoledne domluvena exkurse v pekárně. Hlavní pekař měl již pro naše děti připravené těsto. Počáteční ostýchavost byla překonána mistrovou zručností a najednou bylo u velkého válu málo místa. Podle vzoru děti nejprve tvořily různá zvířata, pak se pustily do jednoduché vánočky a ti zdatnější i do té větší. Když se za zusušeným těstem zavřely dveře pece započala samotná prohlídka pekárny. Zajímavé povídání našeho průvodce nám přiblížilo tajemství velmi automatizované výroby pečiva, které tato pekárna dodává do svých prodejen, kde pro konkurenci není místo. Zvuková signalizace ukončila pečení a zakončila naši návštěvu. Voňavé výsledky našich dětí a ještě něco navíc jsme si odnášeli s sebou. V odpoledních hodinách jsme navštívili město Saarlouis. Po shlédnutí vodního opevnění a nákupu jsme pobívali v obchodním domě Globus. Podvečer pak byl ve znamení sportu. Bojovalo se na dvou frontách. V hale si družstva dívek a chlapců z obou našich oddílů změřila síly za zelenými stoly. Rozešli jsme se smírem. Naše děvčata jasně zvítězila, zatímco kluci se museli sklonit před uměním soupeře. Ti, co ještě měli chuť a sílu, nastoupili na velkém fotbalovém hřišti s umělým povrchem k velkému mači. Kombinovaná družstva opět vybojovala remízu. Rozhodovaly tak pokutové kopy, kde jsme byli o dvě penalty lepší.

Třetí den našeho pobytu jsme se vydali za poklady. Zhruba šedesát kilometrů vzdálený skanzen bývalého dolu na drahokamy v Idar Obersteinu nám ukázal, jaké drahokamy se zde těžily ještě před sto lety. Myslím, že tohle se líbilo každému. Byla to těžká práce dávných kutačů těchto pokladů. Od průvodce jsme se dozvěděli, že necelý metr postupu vpřed ve štole se rovnal jednomu roku dřiny. Osvětlená nalezená ložiska ponechaná k obdivu dnešních generací jsou důkazem, jak příroda za pomoci chladnoucí lávy a přítomnosti vzduchu dokáže čarovat. Dalším dílem naší výpravy byla stará brousírna, kde brusy různých velikostí pohánělo pomocí převodů jediné vodní mlýnské kolo. Před vstupem do tohoto muzea jsme ještě měli možnost shlédnout exponáty těch nejhezčích a největších nalezených drahokamů. V centru města jsme pak v obchodech mohli zakoupit dárky vytvořené ze vzácných kamenů, které se pro zdejší fungující brousírný dovozují z Mexika a z Brazílie. Po celodenním výletě jsme trochu vyhládli a tak guláš velmi podobný našemu přišel velmi vhod.

Tak nám utekly dny naší návštěvy a přišel ten poslední, kdy jsme se museli rozloučit. Všichni jsme se shodli, že je to stále těžší a těžší. Říká se, že brečí jenom holky a chlapi, že nepláčou, ale není to pravda. Není se ale za co stydět. Je to velmi vysoká známka našeho přátelství. Při zpáteční cestě jsme pak ještě jednou navštívili Lucembursko s možností nákupu a pak už opravdu domů. Nakonec bych chtěl poděkovat našim hostitelům za perfektně připravený program a péči, s jakou se o nás starali, se slibem, že za dva roky uděláme vše pro to, aby se i oni na Stochově cítili jako doma. Chtěl bych poděkovat za reprezentaci našemu oddílu dětí. Všechny děti byly ve Schwarzenholzu poprvé a prospěly s vyznamenáním.

